

(1989) “हट दीप्तौ” (I-भ्वादि:-312. अक. सेट्. पर.)

हाटक:-टिका, हाटक:-टिका, जिहटिषक:-षिका, जाहटक:-टिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककृत्ववत् (141) बोध्यानि । अत्र
‘कुहोश्चुः’ (7-4-62) इति सन्नन्ते यङन्ते च अभ्यासे जकारः । तस्य
‘अभ्यासे चर्च’ (8-4-54) इति जकारः । एवं हकारादिषु सर्वेष्वपि धातुषु
सन्नन्तयङन्तयोर्बोध्यम् । ¹हाटकम् ।

(1990) “हठ प्लुतिशठत्वयोः” (I-भ्वादि:-335. अक. सेट्. पर.)

‘बलात्कारे इत्येके’ इति धातुकाव्यव्याख्या (1-44) । पचाद्यचि हठः ।
रूपाणि सर्वाणि भौवादिककृत्ववत् (148) ज्ञेयानि ।

(1991) “हृद पुरीषोत्सर्गे” (I-भ्वादि:-977. अक. अनिट्. आत्म.)

हादक:-टिका, हादक:-टिका, ²जिहत्सक:-त्सिका, जाहदक:-टिका ;
हृत्तः-निष्ठातकारधातुदकारयोर्नकारः । इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि आदादिकद्वेष्टि-
वत् (889) बोध्यानि ।

(1992) “हन हिंसागत्योः” (II-अदादि:-1012. सक. अनि. पर.)

³धातक:-टिका, ⁴धातक:-टिका, ⁵जिघांसक:-सिका, ⁶जेघ्नीयक:-यिका ,

1. ‘संज्ञायाम्’ (3-3-109) इति ण्वुल् । बाहुलकात् क्लीबत्वम् । हाटकं सुवर्णम् ।

2. ‘खरि च’ (8-4-55) इति चत्वेन धातुदकारस्य तकारः ।

3. ‘ण्वुलृचौ’ (3-1-133) इति ण्वुल् । ‘हो हन्तेर्णिन्नेषु’ (7-3-54) इति
हन्तेर्हकारस्य कुत्वम् । सोध्मणो घोषवतो नादवतो महाप्राणस्य हकारस्य तादृश एव
घकार आदेशो भवति । इदमुत्तरत्वापि जित्-णित्-प्रत्ययेषु नकारे च परत्वं भवति ।
‘हनस्तोऽचिण्णलोः’ (7-3-32) इति धातुनकारस्य तकारः ।

4. णिजन्तेऽपि सर्वत्र हन्तेर्हकारस्य कुत्वं घकारः, नकारस्य तकारश्च पूर्ववत् बोध्यः ।

5. सन्नन्ते ‘अजङ्घनगमां सनि’ (6-4-16) इति दीर्घः, द्विवचनादिकम्, अभ्यासे
‘कुहोश्चुः’ (7-4-62) इति चुत्वेन जकारः, ‘अभ्यासाच्च’ (7-3-55) इति
उत्तरखण्डे कुत्वम् । नकारस्यानुस्वारः । एवं सन्नन्ते सर्वत्र प्रक्रिया बोध्या ।

6. ‘हन्तेर्हिंसायां यङिघ्नीभावो वक्तव्यः’ (वा. 7-1-30) इति घचनात् यङि विवक्षिते
सति हिंसार्थेऽस्य घ्नीभावः, द्विवचनादिकम् । हलादिशेषः । ‘अभ्यासे चर्च’
(8-4-54) इति अभ्यासे जकारः । ‘गुणो यङ्लुकोः’ (7-4-82) इति गुणः ।